चतुर्भोऽध्यायः ॥

श्रीश्रुक उवाच ॥

प्रयाते राधिकानाथ गोलोकञ्च निरामयं। बभूव किं रहस्यञ्च गते गन्धवपुक्षवे॥१॥

श्रीयास उवाच॥

सर्वे देवाश्व मन्यः प्रयाते परमात्मनि।
सर्वे बभूवस्ते तृष्णीं वयांसीव दिनात्यये॥ २॥
उवाच श्रमुर्बह्याणं नीतिसारविशारदं।
ज्ञानाधिदेवो भगवान् परिणामसुखं वचः॥ ३॥

श्रीमद्दिव उवाच॥

रिश्ता यस्य भगवान् कल्याणं तस्य सन्ततं।
सयस्य विष्ठकर्ता च रिश्चतुं तञ्च कः श्रमः॥ ४॥
स्मृतिमाचेण निर्विष्ठा ये च कृष्णपरायणाः।
विष्ठं कर्त्तुं के समर्थास्तेषाच्च मृनयः सुराः॥ ५॥
कोपास्तीनां स्थलं कुच स्तस्भितानाञ्च साम्प्रतं।
देवानाञ्च मृनीनाञ्च चणेनैवेश्वरेच्छया॥ ६॥
यदि तिष्ठन्ति भूमौ च दम्धश्रस्था वसुन्धरा।
'जले यदि ततस्तप्तं नष्टास्ते जलजन्तवः॥ ०॥

^¹ जले यदि च तत् सुप्तमिति P.